

Ingo Siegner

Küçük Ejderha

Kokosnuss

ve Maceraları

Çeviren: Behzar Baykal

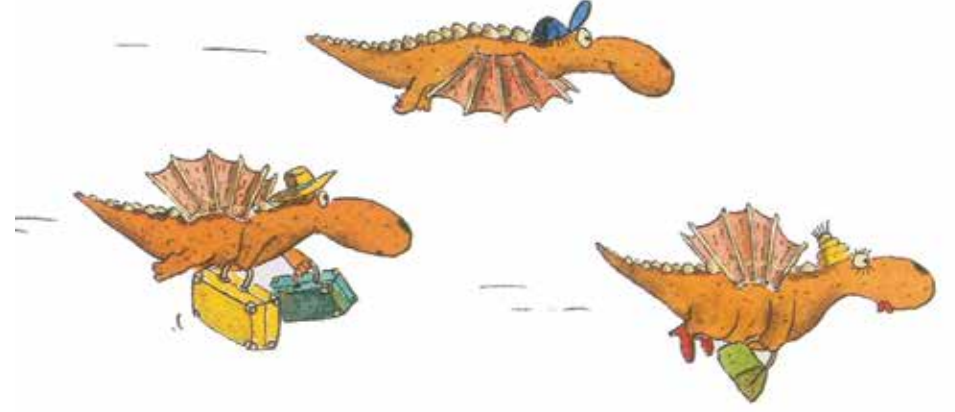
Birinci Macera
Balina Kasimir

Dünya bir küredir. Tam yusuvarlak değil de biraz eğri büğrü, yani bir balkabağı gibi. Dünyanın üzerinde çok su vardır. Bunlar dünyanın denizleridir. Bu denizler o kadar büyüktür ki, insanların bu denizlerde hâlâ görüp keşfetmedikleri birçok köşe bulunur.

Bu denizlerde hiç kimsenin bilmediği adalar da vardır. İşte bu adaların birinde, herkesin bir zamanlar var olduklarını duyduğu veya okuduğu yaratıklar yaşarlardı.

Ama şimdiye kadar onları hiç kimse görmemişti. Bu ada Ejderhalar Adası'ydı.

Ejderhalar Adası'nda günlerdir kar yağıyordu. Bütün yetişkin ateş ejderhaları sıcak güney denizindeki yazlık adaya uçmuşlardı. Ama küçük ejderha çocukları burada kalmışlardı çünkü onlar henüz uçamıyorlardı. Bütün kış boyunca ejderha uçuş okulunda uçmayı öğrenmeye mecburdular.

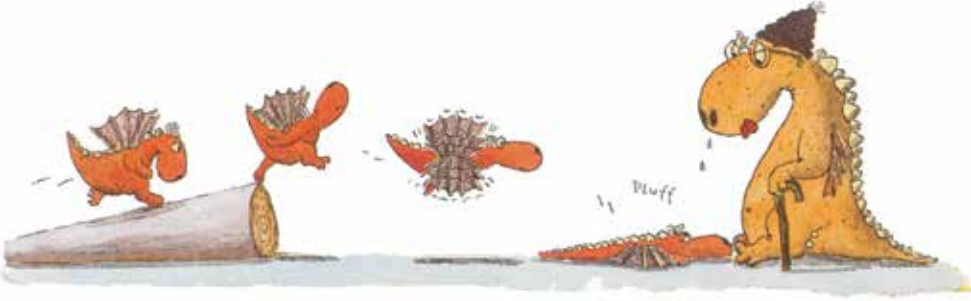
Kokosnuss anne ve babasının bavullarını hazırladıklarını görünce "Ama bu haksızlık!" diye itiraz etti. "Sen üzülme minik Kokosnuss," diye teselli etti onu Mette.

Mette Kokosnuss'un annesiydi. Babası Magnus da onu yatıştırarak; "Ne yapalım, uçamayanlar için bu böyle. Bir dahaki sefere uçmayı öğrenince yazlık adaya sen de gelebilirsin," dedi.

Aslında en zor şey uçmayı öğrenmekti. Küçük ejderha Kokosnuss çok çalışıyor, çabalıyordu ama bugün sadece beş ejderha adımı uzaklığında uçabilmişti.

Kokosnuss, “Aman ne harika bir kış,” diye geçirdi aklından.

Yaşlı uçuş öğretmeni Proselinde'nin dersinden sonra koydaki kumsala indi. Keyifsiz, mutsuz halde kendini karların üstüne attı. “Ne aptalca bir şey”, diye düşündü: “Bütün kış boyunca burada uçmayı öğrenmeye mecburum. Ama güneydeki güney denizi mutlaka buradan çok daha güzel!” Kokosnuss oranın ne kadar sıcak olduğunu ve orada yenecek bir dondurmanın ne kadar lezzetli olabileceğini hayal etti.

Uzun süre düşler kurdu, neredeyse çikolatalı dondurmanın tadını dilinde hissediyordu ki birden deniz kabardı.

Çok büyük bir şey ona doğru yüzüyordu. Kokosnuss korktu ve geriye doğru sıçradı. “Dev bir balık!” diye mırıldandı.

“Hayır, hayır. Ben balık değilim, balınayım.” diye seslendi büyük şey.

“Balina da bir balık!” diye cevapladı Kokosnuss.

“Hayır, balıklar suyun altında nefes alabilirler. Ama biz balinalara hava gerekli, dolayısıyla nefes almak için suyun yüzeyine çıkmak zorundayız ama havayı uzun süre içimizde tutabiliriz,” diyen balina, ekledi: “Benim adım Kasimir.”

“Ben de Kokosnuss.”

“Efendim?” diye sordu Kasimir.

“Kokosnuss. Benim adım öyle.”

“Bir ejderha için garip bir isim.”

“Babamın dediğine göre doğduğumda bir Hindistan cevizi kadarmışım. Onun için adımlı Kokosnuss* koymuşlar.”

“Ah, demek öyle!” dedi Kasimir. Ama sonra üzgün bir sesle sordu: “Söyle Kokosnuss, bana yardım edebilir misin? Ben artık kendi başıma bu koydan çıkamam çünkü bir buzdağı koyun çıkışını kapamış.”

*Yazarın anadili olan Almanca’da Kokosnuss Hindistan cevizi anlamına geliyor.

Kokosnuss bir süre düşündü: “Hımm bir buz dağı mı... Hımm.” Sonra birden parmağını şaklatıp bağırdı: “Buz ısınınca ne olur? Tabii ki su, değil mi?” “Eh, evet, doğru.” diye cevapladı Kasimir. Ama Kokosnuss’un ne demek istediğini tam da anlamış değildi.

Kokosnuss hızla koyun çıkışını kapayan buzdağına doğru yürüdü. Buzdağı bir elmas gibi parıldayarak, ışıklar saçarak suyun üzerinde duruyordu. Kokosnuss

derin bir nefes aldı ve buzdağını hedef alarak ağzından alevler püskürttü. Buz da hemen çözülüp erimeye başladı.

Önce birkaç damla, Kokosnuss alev püskürttüğçe daha çok su buzdağından eriyip denize aktı. Sonunda küçücük bir buz parçası kaldı geriye.

Kasimir neşeyle seslendi: “Harika, Kokosnuss, bunun için dile benden ne dilersen!”

Kokosnuss’un uzun düşünmesine gerek yoktu. “Beni güney denizine, ejderhaların yazlık adasına götürür müsün?”

“Hımm, deneyebiliriz. Atla sırtıma!” dedi Kasimir.

Ama Kokosnuss iki bacağıyla Kasimir’in sırtında durduğunda “Blup” diye bir ses çıktı ve balina bir kaya parçası gibi denizin dibine doğru gitti.

Kokosnuss korkuyla yüzerek sahile geri döndü.

Kasimir tekrar su yüzeyine çıktığında “Böyle olmayacak, sen benim için çok ağırsın.” dedi.

Kokosnuss endişeli bir sesle sordu: “O zaman ne yapacağız, hiçbir şekilde mümkün değil mi?”

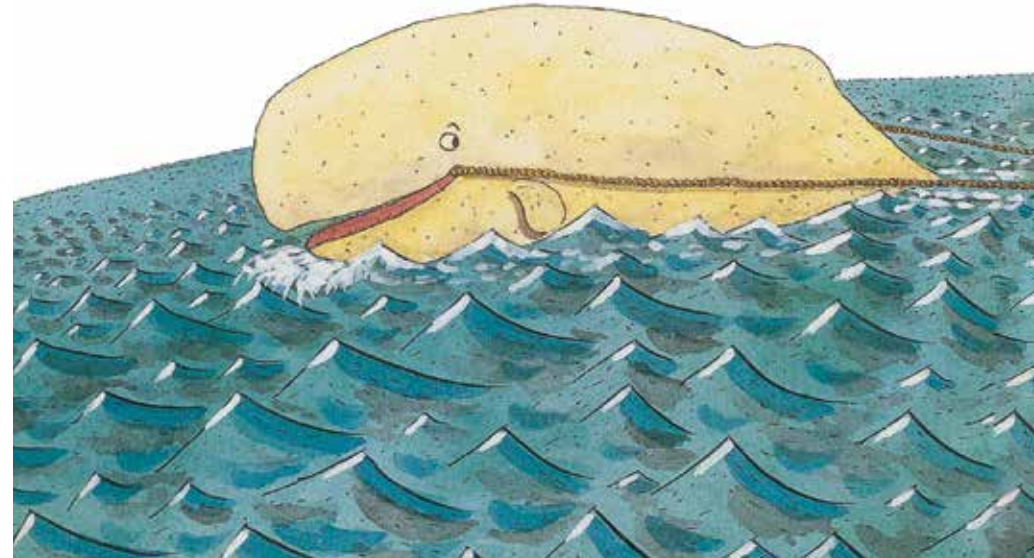
“Bir düşüneyim bakalım.” diye cevapladı Kasimir ve tekrar suya daldı. Uzun bir süre de suyun altında kaldı.

Tekrar su yüzeyine çıktığında “Buldum!” diye bağırdı ve ekledi “Çabuk bana uzun kalın bir halat ve iki tane ağaç kütüğü bul! Bunlarla başarabiliriz.”

Kısa bir süre sonra Kokosnuss iki kütüğün üstünde sallanarak duruyor ve elleriyle halatı sıkı sıkı tutuyordu. Halatın diğer ucunu Kasimir dişlerinin arasına sıkıştırmıştı.

“Hazır mısınız?”

“Dikkat, başlıyoruz!” diyen Kasimir bir sürat teknesi gibi hızla koydan açık denize doğru fırladı.

Ejderha burnunu rüzgâra doğru tutan Kokosnuss sevinçle bağıyordu, “Yuppii! Bu çok eğlenceli!” Kasimir bütün gece boyunca yüzdü ve ertesi sabah güneş doğarken güney denizindeki yazlık adaya ulaştılar. Yetişkin ejderhalar kumsalda oturuyor, çilekli dondurma yiyerek kahvaltı ediyorlardı. Birden gözlerini ovuşturarak şaşkınlıkla baktılar: “Aaa, aaa, bu bizim küçük Kokosnuss! Mümkün değil, olamaz!” dediler. Ama evet, oldu! Böylece ilk defa küçük bir ateş ejderhası kışı yazlık adada geçirmiş oldu.

